

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 162/22

V Luxemburgu 28. septembra 2022

Rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-174/21 | Agrofert/Parlament

Rozhodnutie Parlamentu o zamietnutí prístupu k dvom dokumentom týkajúcim sa vyšetrovania bývalého českého predsedu vlády Andreja Babiša v súvislosti so zneužitím finančných prostriedkov EÚ a možnými konfliktmi záujmov je platné

Všeobecný súd jednak konštatoval zánik záujmu spoločnosti Agrofert na konaní proti rozhodnutiu, ktorým jej bol zamietnutý prístup k správe vypracovanej Komisiou v tejto veci a jednak zamietol žalobu tejto spoločnosti proti rozhodnutiu o zamietnutí prístupu k listu Komisie zaslanému českému predsedovi vlády

Žalobkyňa je česká holdingová spoločnosť, ktorá ovláda viac ako 230 spoločností pôsobiach v rôznych odvetviach hospodárstva, ako je poľnohospodárstvo, výroba potravín, chemický priemysel alebo médiá. Pôvodne ju založil pán Andrej Babiš, ktorý bol v rokoch 2017 až 2021 predsedom vlády Českej republiky. Uznesenie Parlamentu¹ o obnovení trestného stíhania predsedu vlády Českej republiky v súvislosti so zneužitím finančných prostriedkov EÚ a možnými konfliktmi záujmov obsahovalo tvrdenie, že A. Babiš po svojom vymenovaní za predsedu vlády stále ovláda skupinu Agrofert. Žalobkyňa, ktorá toto tvrdenie považovala za nesprávne a uviedla, že by ju zaujímalo, aké zdroje a informácie mal Parlament k dispozícii pred prijatím tohto uznesenia, predložila Parlamentu žiadosť o prístup k viacerým dokumentom.² Vo svojej prvotnej odpovedi zo 14. septembra 2020 Parlament identifikoval určité dokumenty ako verejne prístupné a zamietol prístup k listu Komisie zaslanému českému predsedovi vlády a k záverečnej audítorskej správe Komisie týkajúcej sa auditu fungovania systémov riadenia a kontroly zavedených v Českej republike na zabránenie konfliktom záujmov.³ V odpovedi na opakovanú žiadosť Parlament rozhodnutím z 15. januára 2021⁴ okrem iného potvrdil svoje rozhodnutie o zamietnutí prístupu k týmto dvom dokumentom na základe výnimky týkajúcej sa ochrany účelu inšpekcií, vyšetrovania a auditu stanovenej nariadením č. 1049/2001.⁵

Všeobecný súd, na ktorý bola podaná žaloba o neplatnosť proti tomuto rozhodnutiu, jednak **konštatoval zánik**

¹ Uznesenie Parlamentu 2019/2987(RSP) z 19. júna 2020 o obnovení trestného stíhania predsedu vlády Českej republiky v súvislosti so zneužitím finančných prostriedkov EÚ a možnými konfliktmi záujmov (Ú. v. EÚ C 362, 2021, s. 37).

² Na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

³ V súlade s článkami 72 až 75 a 125 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde a Európskom námornom a rybárskom fonde, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 320).

⁴ Rozhodnutie Európskeho parlamentu A(2019) 8551 C (D 300153) z 15. januára 2021, ktorým bol žalobkyni zamietnutý prístup k dvom dokumentom týkajúcim sa vyšetrovania bývalého predsedu vlády Českej republiky v súvislosti so zneužitím finančných prostriedkov EÚ a možnými konfliktmi záujmov.

⁵ Výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001.

záujmu žalobkyne na konaní proti rozhodnutiu Parlamentu, ktorým jej bol zamietnutý prístup k záverečnej audítorskej správe Komisie, a jednak zamietol žalobu proti rozhodnutiu o zamietnutí prístupu k listu Komisie zaslanému českému predsedovi vlády.

Posúdenie Všeobecným súdom

Všeobecný súd v prvom rade skúmal, či má žalobkyňa po tom, čo Komisia uverejnila svoju záverečnú audítorskú správu, naďalej záujem na konaní v rozsahu, v akom sa jej návrh na zrušenie týka zamietnutia prístupu k tejto správe Parlamentom.

Konštatoval, že **po uverejnení uvedenej správy už rozhodnutie Parlamentu o zamietnutí prístupu k tomuto dokumentu nevyvoláva nijaké účinky**, keďže autor tohto dokumentu – t. j. Komisia – sa rozhodol sprístupniť ho verejnosti, a že **zrušenie napadnutého rozhodnutia** v časti, v ktorej zamietá prístup k uvedenej správe, **by nevyvolalo nijaké ďalšie dôsledky** v porovnaní so sprístupnením tohto dokumentu a **nemohlo by žalobkyni priniesť prospech.**

Toto konštatovanie nie je spochybnené tým, že Komisia neuverejnila úplné znenie záverečnej audítorskej správy. Všeobecný súd totiž pripomenul, že žiadosť o prístup má za následok sprístupnenie predmetného dokumentu verejnosti a môže viesť len ku sprístupneniu jeho verejnej verzie. V tejto súvislosti uviedol, že rozhodnutie Komisie nesprístupniť verejnosti určité údaje obsiahnuté v záverečnej audítorskej správe nie je založené na výnimke týkajúcej sa ochrany účelu inšpekcií, vyšetovania a auditu stanovenej nariadením č. 1049/2001, ale na požiadavkách na ochranu určitých informácií, ako sú osobné údaje alebo obchodné tajomstvo. Z toho vyvodil, že zrušenie rozhodnutia Parlamentu o zamietnutí prístupu k záverečnej audítorskej správe na základe výnimky týkajúcej sa ochrany účelu inšpekcií, vyšetovania a auditu stanovenej nariadením č. 1049/2001 by nemalo za následok zverejnenie týchto údajov, keďže Parlament nie je autorom uvedenej správy, a teda nemôže ísť nad rámec sprístupnenia povoleného Komisiou, t. j. autorom tohto dokumentu. V dôsledku uverejnenia záverečnej audítorskej správy teda žalobkyňa získala jediný prospech, ktorý jej mohla priniesť jej žaloba.

Všeobecný súd dodal, že skutočnosť, že sa žalobkyňa rozhodla požiadať o prístup k záverečnej audítorskej správe Parlament a nie inštitúciu, ktorá je jej autorom, nemôže viesť k tomu, že by sa uverejnenie tohto dokumentu Komisiou považovalo za sprístupnenie „tretou osobou“, keďže Komisia je jeho autorom.

Všeobecný súd dospel k záveru, že **žalobkyňa stratila záujem na konaní proti napadnutému rozhodnutiu** v rozsahu, v akom Parlament zamietol prístup k záverečnej audítorskej správe.

V druhom rade Všeobecný súd analyzoval návrh na čiastočné zrušenie napadnutého rozhodnutia v časti, v ktorej Parlament zamietol žalobkyni prístup k listu Komisie.

Všeobecný súd po prvé zamietol prvý žalobný dôvod založený na porušení výnimky týkajúcej sa ochrany účelu inšpekcií, vyšetovania a auditu stanovenej nariadením č. 1049/2001 spočívajúcom v tom, že Parlament nepreukázal dodržanie podmienok pre zamietnutie prístupu k listu Komisie.

V tejto súvislosti Všeobecný súd rozhodol, že účel vyšetovania Komisie, ktorým je zabezpečiť súlad systémov kontroly a riadenia členského štátu s právom Únie, nebol v prejednávanej veci vydaním „follow-up“ listu Komisie dosiahnutý. Tento účel totiž nemožno obmedziť len na analýzu systémov zavedených dotknutým členským štátom; vykonanie odporúčaní Komisie obsiahnutých v záverečnej audítorskej správe zo strany členského štátu je tiež jednou z etáp na jeho dosiahnutie. **Ochrana účelu vyšetovania zaručená touto výnimkou sa teda nekončí vydaním uvedenej správy, ani vydaním „follow-up“ listu**, ktorým Komisia zabezpečuje monitorovanie odporúčaní formulovaných v uvedenej správe. V oboch prípadoch **sa začína fáza komunikácie s členským štátom**, pričom jedna sa týka pôvodných odporúčaní a druhá odporúčaní, ktoré zostávajú otvorené; **obe tieto fázy komunikácie sú súčasťou vyšetovania, na ktoré sa táto výnimka vzťahuje.**

Všeobecný súd okrem toho odmietol tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Parlament nepreukázal, že by sprístupnenie

listu Komisie mohlo ohroziť vyšetrowanie. Na jednej strane na preukázanie väzby medzi listom Komisie a predmetným audítorským vyšetrowaním bol totiž Parlament povinný len preukázať, že tento list je súčasťou dokumentov týkajúcich sa prebiehajúceho vyšetrowania. Na druhej strane **odôvodnenie uvedené v napadnutom rozhodnutí je dostatočné na vysvetlenie dôvodu, prečo sprístupnenie listu Komisie mohlo ohroziť účel audítorského vyšetrowania**, a to tým skôr, že vzhľadom na priame zapojenie českého predsedu vlády bolo dôležité rešpektovať dôvernú dialógu medzi ním a Komisiou.

Po druhej Všeobecný súd zamietol druhý žalobný dôvod založený na nezohľadnení existencie prevažujúceho verejného záujmu na zverejnení listu Komisie. Je totiž pravda, že existencia práva na obhajobu predstavuje sama osebe všeobecný záujem. Skutočnosť, že v prejednávanej veci sa toto právo prejavuje ako subjektívny záujem žalobkyne na obhajobe pred závažnými obvineniami, ktoré voči nej vyjadril Parlament, však znamená, že **záujem, ktorého sa dovoľáva žalobkyňa, nie je záujem všeobecný, ale súkromný, takže žalobkyňa nepreukázala, že existuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení listu Komisie**.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzuje sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor do dvoch mesiacov od jeho doručenia.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

